

OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

NÚM.
23

RÈQUIEM DE VERDI

19, 20 i 21 DE MAIG DE 2017
SALA 1 PAU CASALS

KAZUSHI ONO director
CARMEN SOLÍS soprano
ANA IBARRA mezzosoprano
BRUNO RIBEIRO tenor
MICHELE PERTUSI baix
ORFEÓ CATALÀ
COR JOVE DE L'ORFEÓ CATALÀ
MAPPING: @SLIDEMEDIA

L'AUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

www.auditori.cat

Comenta aquest concert amb
#auditori #obc

Segueix-nos a

Mitjans Patrocinadors

CATALUNYA
RÀDIO

RICOLA

QUE RES NO T'ESPATLLI
EL DIRECTE

Ricola

Carmen Solís soprano • **Ana Ibarra** mezzosoprano • **Bruno Ribeiro** tenor • **Michele Pertusi** baix • **Orfeó Català** (Simon Hasley director; Pablo Larraz sotsdirector) • **Cor Jove de l'Orfeó Català** (Esteve Nabona director) • **Kazushi Ono** director

GIUSEPPE VERDI Roncole 1813 – Milà 1901

1/

Missa de Rèquiem (1850)

85'

- I. Requiem i Kyrie
- II. Seqüència
 - Dies irae
 - Tuba mirum
 - Liber scriptus
 - Quid sum miser
 - Rex tremendae
 - Recordare
 - Ingemisco
 - Confutatis
 - Lacrymosa
- III. Ofertori. Domine Jesu Christe
- IV. Sanctus
- V. Agnus Dei
- VI. Comunió. Lux aeterna
- VII. Libera me

Mapping: coproducció amb l'Orquesta Sinfónica de Castilla y León i l'Orquesta Simfònica de les Illes Balears "Ciutat de Palma"

La durada del concert és aproximada sense pausa.

Agrairíem que apaguéssiu els mòbils, desactivéssiu les alarmes sonores i continguéssiu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

Programa presentat per

Ricola[®]

La grandesa i, sobretot, l'aparença operística del *Rèquiem* de Verdi –una de les misses de difunts més cèlebres de la història de la música– han eclipsat sovint els motius de la seva creació: el record de dos herois nacionals italians, el compositor Gioacchino Rossini i el literat Alessandro Manzoni.

Al novembre del 1868, la mort de Rossini va adquirir un significat emblemàtic per a la música italiana i per a un país que llavors estava construint una identitat pròpia. Paradoxalment, els homenatges que se li van fer a la seva ciutat natal, Pesaro, van ser més aviat pobres, de manera que Verdi, que ja era un personatge públic reconegut gràcies a les seves òperes i un patriota que havia donat un clar suport a la unificació italiana, va proposar al seu editor Ricordi l'elaboració d'una missa en què cada part aniria a càrrec d'un dels principals compositors italians del moment –alguns dels quals, pràcticament oblidats avui dia.

Malgrat que l'obra es va arribar a enllestir, no es va estrenar mai, en part a causa de malentesos sobre honoraris –en principi, inexistents– i terminis de lliurament, ressentiments i gelosies. Els autògrafs es van retornar als autors i se'n va guardar una còpia als arxius de Ricordi. No va ser fins a l'any 1989 que Helmuth Rilling la va dirigir en un enregistrament del segell Hänssler.

Dins la distribució de les parts d'aquella missa, Verdi s'havia assignat l'últim moviment, el «Libera me», el que més li agradava perquè li recordava la seva època d'organista. Pocs anys més tard, el 1873, la mort del poeta i novel·lista Alessandro Manzoni va esdevenir l'ocasió ideal per completar l'obra, aquest cop amb total independència. Tot i els compromisos adquirits prèviament, el compositor va aconseguir acabar la tasca a temps i estrenar el *Rèquiem* amb motiu del primer aniversari de la mort de Manzoni.

Verdi no era un home especialment religiós, sinó gairebé anticlerical. Per això, aquells que creuen que un rèquiem ha de ser una obra trista i austera veuen aquesta missa com un sacrilegi que invalida el sentiment religiós. El *Rèquiem* és, sens dubte, fruit del domini de l'estil operístic per part del seu autor, però està escrit sota l'impuls d'una emoció forta i sincera: poques vegades Verdi descriu el rang de les emocions humanes en tan poques pàgines. A més, l'obra és una meditació sobre la fi de l'existència humana i sobre una realitat transcendent en què al compositor li costa molt de creure: és la mateixa visió del món que trobem a les òperes, de les quals Verdi aprofita la tècnica de la *parola scenica*, és a dir, busca a cada passatge la paraula clau que inspira la seva imaginació. És cert que la seva música evita qualsevol traça de pietat convencional, però està farcida de contrastos dramàtics, i no per això deixa d'assolir una altura espiritual.

El *Rèquiem* es divideix en set parts. La més llarga, famosa i operística és el “Dies irae”, que, de fet, es basa en un duet escrit prèviament per a *Don Carlo* i retirat de l'òpera. Consta de deu petites escenes, la primera de les quals explota amb força i ràbia després de les pregàries inicials i es repeteix en diversos moments de l'obra.

També hi destaca la fanfara de trompetes entre les frases corals del “Tuba mirum”, gairebé una citació literal de la *Grande Messe des Morts*, d’Héctor Berlioz. Els solistes i el cor, que dialoguen al fragment “Rex tremendae”, s’uneixen al “Lacrymosa” en una conclusió magníficent i superba.

El “Sanctus” –una doble fuga per a cor dividit, ràpida i enèrgica– i l’“Agnus Dei” –basat en un cant pla que es va repetint sobre un acompanyament cada vegada més ric– precedeixen la poderosa escena final “Libera me”, gairebé una cantata per a soprano i cor. Respecte de la versió que ja tenia escrita, Verdi va fer alguns canvis a la part solista, cadències, estructures melòdiques del cor i tonalitats. La música es mou lliurement del recitatiu dramàtic a l’*arioso*, i reprèn tant el clima del “Requiem aeternam» inicial com el terror concentrat del “Dies irae”. Culmina amb prec de la soprano que es van dissipant fins a ser gairebé un xiuxiueig, un clímax tan commovedor com qualsevol altra cosa que el compositor hagués escrit per a l’escena, i que delata l’aproximació humana al text litúrgic, ja que no només fa referència a l’alliberament de la mort, sinó també de la injustícia i de les pors.

L’estrena del “Rèquiem”, el 22 de maig de 1874, a càrrec d’una orquestra de cent músics i un cor de cent vint veus a l’església de Sant Marc de Milà, va ser un èxit aclaparador. Immediatament després, se’n van programar tres audicions a La Scala, en què el compositor va ser obsequiat amb una corona de plata. Els anys següents, després de substituir una fuga del cor per l’ària de mezzo “Liber scriptus”, Verdi en va dirigir la versió definitiva a París, Londres, Viena i Colònia. Progressivament, com van fer totes les misses de difunts al segle XIX, l’obra va anar sortint de l’església per ocupar les sales de concerts.

MAPPING: RÈQUIEM DE VERDI

L’OBC i L’Auditori de Barcelona volen donar una nova dimensió a la interpretació del *Rèquiem* de Verdi que transcendeixi el simple fet del concert, aprofitant les noves tecnologies, però sent, a l’hora, plenament respectuosos amb la primacia de la música.

La projecció es concep com un acompanyament visual aplicat sobre les superfícies de la sala, fent un recorregut d’imatges de natures imaginàries i/o abstractes en consonància amb el propi *Rèquiem*. Així, música i imatge redimensionen l’experiència de presentar un acte si més no litúrgic, almenys de gran profunditat espiritual i emocional.

La idea sobre la qual es treballa és un corpus de llocs de la natura o abstractes, essencialment en blanc i negre, amb l’objecte de romandre en tot moment darrere la música, conscients de la seva importància.

I – REQUIEM ET KYRIE

Requiem aeternam dona eis, Domine,
et lux perpetua luceat eis.
Te decet hymnus, Deus, in Sion,
et tibi reddetur votum in Jerusalem.
Exaudi orationem meam,
ad te omnis caro veniet.
Requiem aeternam dona eis, Domine,
et lux perpetua luceat eis.

Kyrie eleison
Christe eleison
Kyrie eleison

II - SEQUENTIA

Dies iræ, dies illa,
solvat sæclum in favilla,
teste David cum Sibylla.

Quantus tremor est futurus,
quando iudex est venturus,
cuncta stricte discussurus!

Tuba, mirum spargens sonum
per sepulchra regionum,
coquet omnes ante thronum.

Mors stupebit, et natura,
cum resurget creatura,
iudicanti responsura.

Liber scriptus proferetur,
in quo totum continetur,
unde mundus iudicetur.

Iudex ergo cum sedebit,
quidquid latet, apparebit,
nil inultum remanebit.

Dies iræ, dies illa,
solvat sæclum in favilla,
teste David cum Sibylla.
Quid sum miser tunc dicturus?
Quem patronum rogaturus,
Cum vix iustus sit securus?

Rex tremendæ majestatis,
qui salvandos salvas gratis,
salva me, fons pietatis.

Recordare, Jesu pie,
quod sum causa tuæ viæ,
ne me perdas illa die.

I - RÈQUIEM I KYRIE

Doneu-los, Senyor, el repòs etern
i que la llum perpètua els il·lumini.
Sou digne de lloança, Déu meu, a Síó,
sou digne que us complim les
prometences a Jerusalem.
Escolteu les meves pregàries,
Vós a qui acuden tots els vivents.
Doneu-los, Senyor, el repòs etern.
i que la llum perpètua els il·lumini.

Senyor, tingueu pietat
Crist, tingueu pietat
Senyor, tingueu pietat

II - SEQUÈNCIA

Dia d'ira serà el dia
que tot cremi, com volien
els oracles més antics.

Quina por, quina quimera,
quan el jutge sigui a l'era
per passar el sedàs més fi.

És ben net el so que escampa
el clarí, per dur les ànimes
vers el tribunal diví.

Tots els éssers ressusciten
per a l'últim veredicte,
i la mort no ho pot capir.

Obriran el llibre on consten
els passats afers dels homes,
i ara el món rebrà el juí.

Quan el jutge vingui a seure,
sortirà a la llum tot deute,
no estalviarà ni un bri.

Dia d'ira serà el dia
que tot cremi, com volien
els oracles més antics.
Jo, ai las, què al·legaria?
Valedor, qui trobaria?
Sí ni el just se'n pot sortir?

Rei de glòria i basarda,
que doneu salut debades:
oh, salveu-me, car sou bo!

Bon Jesús, d'aquest pobre home
recordeu-vos-en tothora,
no em deixeu el jorn final.

Quærens me, sedisti lassus;
redemisti Crucem passus,
tantus labor non sit cassus.

Juste judex ultionis,
donum fac remissionis
ante diem rationis.

Ingemisco, tamquam reus;
culpa rubet vultus meus,
supplicanti parce, Deus.

Qui Mariam absolvisti,
et latronem exaudisti,
mihi quoque spem dedisti.

Preces meæ non sunt dignæ,
sed tu bonus fac benigne,
ne perenni cremer igne.

Inter oves locum præsta,
et ab hædis me sequestra,
statuens in parte dextra.

Confutatis maledictis,
flammis acribus addictis,
voca me cum benedictis.

Oro supplex et acclinis,
cor contritum quasi cinis:
gere curam mei finis.
Dies iræ, dies illa,
solvat sæclum in favilla,
teste David cum Sibylla.

Lacrimosa dies illa,
qua resurget ex favilla
judicandus homo reus.
Huic ergo parce, Deus.

Pie Jesu Domine,
dona eis requiem. Amen.

III - OFFERTORIUM

Domine Jesu Christe, Rex gloriæ,
libera animas omnium fidelium
defunctorum
de poenis inferni et de profundo lacu,
libera eas de ore leonis,
ne absorbeat eas tartarus,
ne cadant in obscurum.
Sed signifer sanctus Michael
repraesentet eas in lucem sanctam,

Tants treballs per assolir-me
i la creu per redimir-me:
que no sigui tot en va!

Vós sou jutge que repara,
perdoneu la meva tara
ans no es faci compte ras.

Mon pecat prou m'aclapara
i em fa enrojolar la cara,
mentre us prego pietat.

Si Maria de Magdala
i el bon lladre perdonàreu,
esperança a mi m'heu dat.

Mal que el prec no en sigui digne,
bé podeu fer Vós, benigne,
que no cremi amb foc constant.

Acolliu-me en vostra pleta,
del remat una altra ovella,
a redós del vostre flanc.

Quan els pèrfids es condemnin,
i a la brasa encesa els llencin,
conduïu-me amb els elets.

Reverent a vós m'inclino,
penedit us ho suplico:
empareu-me el jorn darrer.
Dia d'ira serà el dia
que tot cremi, com volien
els oracles més antics.

Serà dia de gran pena
quan retorni de la cendra
el mortal per ser jutjat.
Perdoneu-lo, doncs, Déu meu.

Bon Jesús, Senyor clement,
deu-los el repòs. Amen.

III - OFERTORI

Senyor Jesucrist, rei de la glòria,
allibereu les ànimes dels tots els fidels
difunts
de les penes de l'infern i de l'abisme
profund;
allibereu-les de la gola del lleó!
Que no les engoleixi l'abisme,
ni vagin a parar a les tenebres.
Ans l'arcàngel sant Miquel

quam olim Abrahae promisisti
et semini ejus.
Hostias et preces tibi, Domine, laudis
offerimus:
tu suscipe pro animabus illis,
quarum hodie memoriam facimus,
fac eas, Domine, de morte transire ad
vitam,
quam olim Abrahae promisisti
et semini ejus.

IV - SANCTUS

Sanctus, Sanctus, Sanctus,
Dominus Deus Sabaoth.
Pleni sunt coeli et terra gloria tua.
Hosanna in excelsis.
Benedictus qui venit
in nomine Domini.
Hosanna in excelsis.

V - AGNUS DEI

Agnus Dei,
qui tollis peccata mundi,
dona eis requiem.
Agnus Dei,
qui tollis peccata mundi,
dona eis requiem
Agnus Dei,
qui tollis peccata mundi,
dona eis requiem sempiternam.

VI - COMMUNIO

Lux aeterna luceat eis, Domine:
Cum Sanctus tuis in aeternum:
quia pius es.
Requiem aeternam dona eis. Domine:
et lux perpetua luceat eis.
Cum Sanctis tuis in aeternum:
quia pius es.

VII - LIBERA ME

Libera me, Domine, de morte aeterna,
in die illa tremenda quando coeli movendi
sunt et terra,
dum veneris judicare saeculum per ignem.
Tremens factus sum ego, et timeo
dum discussio venerit, atque ventura ira.
Dies illa, dies irae, calamitatis et
miseriae, dies magna et amara valde.
Requiem aeternam, dona eis, Domine, et
lux perpetua luceat eis.

les condueixi a la llum santa,
que en altre temps prometéreu a Abraham
i a la seva descendència.
Us oferim, Senyor, oracions i sacrificis
de lloança,
accepteu-los per les ànimes d'aquells
de qui avui fem memòria,
feu que passin de la mort a la vida,
que en altre temps prometéreu a Abraham
i a la seva descendència.

IV – SANCTUS

Sant, sant, sant és el Senyor,
Deu de l'univers!
El cel i la terra són plens de la vostra glòria.
Hosanna a dalt del cel!
Beneït el qui ve
en nom del Senyor.
Hosanna a dalt del cel!

V - AGNUS DEI

Anyell de Déu,
que lleveu el pecat del món,
doneu-los el repòs.
Anyell de Déu,
que lleveu el pecat del món,
doneu-los el repòs.
Anyell de Déu,
que lleveu el pecat del món,
doneu-los el repòs etern.

VI – COMUNIO

Que la llum eterna els il·lumini, Senyor.
En companyia dels vostres sants per sempre,
perquè Vós sou bo.
Doneu-los, Senyor, el repòs etern,
i que la llum perpètua els il·lumini.
En companyia dels vostres sants per sempre,
perquè Vós sou bo.

VII – LIBERA ME

Allibereu-me, Senyor, d'una mort eterna, en
aquell dia espantós quan trontollaran el cel i la
terra perquè vos vindreu a judicar el món pel foc.
Tot jo tremolo i estic ple de por, mentre s'acosta
el dia del judici.
Aquell dia serà un dia d'ira, de desgràcies i de
misèria, un gran dia, ple de tristesa.
Doneu-los, Senyor, el repòs etern, i que la llum
perpètua els il·lumini.

VINE A VEURE L'OBC EN FORMAT DE CAMBRA

DIUMENGE
21 MAIG 2017

MOZART/MAHLER

COMPROMÍS AMB LA
INTERCULTURALITAT,
LA MARGINACIÓ I
ELS REFUGIATS

CONCERTS
GRATUÏTS
A LES 18h

Sarah Bels violí
Mireia Llorens violí
Miquel Serrahima viola
Jean-Baptiste Texier violoncel
Ricardo Ríos clarinet (col·laborador)

MOZART

Quintet amb clarinet en La major, K.581

PROKÓFIEV

Obertura sobre temes jueus, op. 34

MAHLER

Quartet amb piano

OBC ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA
KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

CONSERVATORI
MUNICIPAL
MÚSICA
BARCELONA

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA

L'OBC va ser fundada per l'Ajuntament de Barcelona el 1944, consolidant el projecte de l'Orquestra Pau Casals (1920-1937) que la guerra civil va interrompre. Avui dia, tot respectant l'esperit original de Pau Casals, oberta al món i compromesa amb la societat, es cuida especialment dels nostres artistes i el nostre patrimoni, i la seva missió és la de divulgar la música simfònica clàssica des de mitjans del segle XIX fins a la creació contemporània.

L'Orquestra té la seu a l'Auditori de Barcelona, amb 24 programes de temporada estable, a més d'altres concerts que volen acostar la música simfònica a tota la ciutadania: cinema en versió original, òperes, concerts familiars, escolars i per a joves, o experimentant registres diferents amb artistes d'altres gèneres. També ofereix concerts en llocs emblemàtics com la Sagrada Família, la Plaça de la Catedral o la platja de la Barceloneta.

El primer director titular va ser Eduard Toldrà, i des del setembre de 2015 ho és Kazushi Ono, càrrec que compagina amb la titularitat de l'Orquestra Metropolitana de Tòquio i de l'Orquestra de l'Òpera de Lió. Al llarg de la seva trajectòria han dirigit l'OBC: Belohlavek, Celibidache, Decker, Hogwood, Inbal, Koopman, Kreizberg, Krivine, López Cobos, Mas, Minkowski, Oue, Plasson, Ros-Marbà, Rostropovich, Sinaisky, Slatkin... i entre els solistes convidats destaquen: Lang Lang, Barenboim, Mutter, Stern, Lupu, Franz Peter Zimmermann, Volodos, Plácido Domingo, Montserrat Caballé, Alcía de Larrocha, Teresa Berganza, Pinchas Zukerman, Argerich, Ida Haendel, Barbara Hendricks, Joshua Bell, Hilary Hahn, Kremer, Truls Mork, Mullova, Anderzewsky, Fellner, Shaham, Natalia Gutman, Buchbinder, Achúcarro, Arrau, Arthur Rubinstein... i molts d'altres.

L'OBC ha realitzat gires per diferents països d'Europa, Àsia i els EUA, actuant a: Musikverein, Wiener Konzerthaus, Concertgebouw, Royal Albert Hall, Kennedy Center i Carnegie Hall.

PRIMERS VIOLINS Nicolas Gourbeix*, concertino invitat / Cristian Chivu, concertino associat / Raül García, assistent concertino / María José Aznar / Sarah Bels / José Valentín Centenero / Walter Ebenberger / Ana Isabel Galán / Natalia Mediavilla / Katia Novell / María Pilar Pérez / Anca Ratiu / Jordi Salicrú / Judit Bofarull* / Vladimir Chilaru* / Gabriel Graells* / David Olmedo* / Eugenia Ostas*
SEGONS VIOLINS Alexandra Presaizen, solista / Emil Bolozan, assistent / María José Balaguer / Jana Brauninger / Patricia Bronisz / Assumpta Flaqué / Mireia Llorens / Melita Murgea / Antoni Peña / Josep Maria Plana / Robert Tomàs / Pere Bardagí* / Paola Caballero* / Annedilia Riestra* / Yulia Tsuranova*
VIOLLES Ashan Pillai, solista / Josephine Fitzpatrick, assistent / Franck Heudiard / Christine de Lacoste / Sophie Lasnet / Michel Millet / Miquel Serrahima / Jennifer Stahl / Andreas Süßmayr / Maria Juan* / Daniel Perera* / Marta Sedó* / Marc Tarrida*
VIOLONCELS José Mor, solista / Vincent Ellegiers, assistent / Núria Calvo / Lourdes Duño / Jaume Güell / Olga Manescu / Linda d'Oliveira / Jean-Baptiste Texier / Jordi Claret* / Marc Galobardes* / Laia Puig*
CONTRABAIXOS Christoph Rahn, solista / Dmitri Smyshlyayev, assistent / Jonathan Camps / Apostol Kosev / Josep Mensa / Matthew Nelson / Albert Prat / Cristina Membrive* / Stanislava Stoyanova*
FLAUTES Bea Cambrils / Isabel Souto* / Christian Farroni, assistent / Ricardo Borrull, flautí
OBOËS Disa English, solista / José Juan Pardo / Dolores Chiralt, assistent / Molly Judson, corn anglès
CLARINETS Larry Passin, solista / Francesc Navarro / Josep Fuster, assistent i clarinet en mi b / Alfons Reverté, clarinet baix
FAGOTS Silvia Coricelli, solista / Noé Cantú / Thomas Greaves, assistent / Slawomir Krysmalski, contrafagot
TROMPES Juan Manuel Gómez, solista / Joan Aragó / David Bonet / Juan Conrado García, assistent solista / David Rosell, assistent / Miguel Morales* / Raimon Ramon*
TROMPETES Mireia Farrés, solista / Adrián Moscardó / Angel Serrano, assistent / Carlos Bosch* / Carlos Leite* / Nacho Martínez* / David Sancho* / Fernando Torija*
TROMBONS Eusebio Sáez, solista / Vicente Pérez / Gaspar Montesinos, assistent / Raul García, trombó baix / Vicente Boix*, trombó baix
TUBA Mario Torrijo*
TIMPANI Juan Antonio Martín*
PERCUSSIÓ Joan Marc Pino, assistent / Juan Francisco Ruiz / Ignasi Vila
ARPA Magdalena Barrera
ENCARREGAT D'ORQUESTRA Walter Ebenberger
RESPONSABLE DE DOCUMENTACIÓ MUSICAL Begoña Pérez
RESPONSABLE TÈCNIC Ignasi Valero
PERSONAL D'ESCENA Joan Luis

*col·laborador

KAZUSHI ONO director

© May Zircus

“Estic convençut que la música té el poder d’acostar les persones”.

- Director titular de l’Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya
- Director Musical de la Tokyo Metropolitan Symphony Orchestra
- Director principal de l’Òpera Nacional de Lyon

La seva manera de fer als assaigs transmet sinceritat, receptivitat i molta calma, però als concerts s’entrega totalment a una recerca mística del fet musical que depassa les simples lectures racionals.

Considerat un dels directors més brillants de la seva generació, Kazushi Ono ha estat descrit per *Le Figaro* com “una de les mentes musicals més fascinants de la nostra era”. Com a director d’òpera ha estat convidat als teatres més importants del món, com ara la Metropolitan Opera de Nova York, La Scala de Milà, la Bayerische Staatsoper, la Deutsche Staatsoper de Berlín o l’Òpera de París. La seva capacitat extraordinària també com a director d’orquestra l’ha portat a ser convidat per importants formacions de tot el món: la BBC, les de Birmingham, Boston, Montreal i Londres, la Ràdio de Viena, la Leipzig Gewandhaus i les filharmòniques d’Israel, d’Oslo, i de Radio France, entre d’altres.

Gràcies a les empreses que donen suport al mestre Kazushi Ono

Palau de la Música Catalana

Descobreix la temporada 2017-18, t'agradarà!

**Rinaldo Alessandrini
& Concerto Italiano**
L'ofrena musical de Bach
29.11.17

**Münchner Philharmoniker
Pablo Heras-Casado
& Javier Perianes**
Bartók i Dvořák
12.02.18

**Diana Damrau
& Jonas Kaufmann**
Cançoners italià de Wolf
24.02.18

**John Adams, Orfeo
Català, Cor de Cambra
del Palau & OBC**
*Short ride in a fast Machine,
Absolute fest i Harmonium*
26.05.18

**Entrades individuals, packs a mida i itineraris a la venda
a partir del 31 de maig.**

Telèfon: 902 442 882 / 93 295 72 42
taquilles@palaumusica.cat / abonaments@palaumusica.cat
www.palaumusica.cat

Amb la
col·laboració de:

CARMEN SOLÍS soprano

© Víctor Sordo

Carmen Solís col·labora amb l'OBC per primera vegada en aquest concert.

Nascuda a Badajoz, va estudiar piano, cant i música coral. Ha cantat per tot Europa en escenaris com el Châtelet de París o l'Òpera del Quebec, al Gran Teatre del Liceu i al Palau de la Música Catalana de Barcelona, a la Maestranza de Sevilla al Teatro Arriaga de Bilbao, a l'Auditorio Nacional de Madrid i molts altres, amb artistes i directors com Plácido Domingo, Pedro Halffter, Daniel Lipton o Guerrassim Voronkov. També ha participat en festivals com el de Santander, Santa Florentina, Torroella de Montgrí o la Semana de Música Sacra de Badajoz.

Va debutar al Teatro Real de Madrid interpretant el rol de Furie a *Orfeo i Euridice* d'Ernst Krenek i més endavant ha cantat *Tosca*, *Il Trovatore*, *Un Ballo in Maschera*, *La Bohème*, *Cavalleria Rusticana*, etc. En concert ha cantat el *Rèquiem* i la *Missa de coronació* de Mozart, el *Glòria* de Vivaldi, el *Rèquiem* de Fauré o el *Magnificat* de Bach. Solís ha rebut diversos premis i ha fet enregistraments per a RTVE.

ANA IBARRA mezzosoprano

© LR

Ana Ibarra va col·laborar amb l'OBC per darrera vegada al març de 2006.

La mezzosoprano valenciana Ana Ibarra ha rebut guardons com el Premi Òpera Actual -amb Plácido Domingo-, o un Grammy pel seu enregistrament de l'òpera *Falstaff* amb la Simfònica de Londres i sir Colin Davis. Des del seu debut operístic el 2000 a *Don Giovanni* amb Donna Elvira, ha dut a terme una intensa carrera internacional, en escenaris de gran prestigi, com l'English National Opera, La Monnaie de Brussel·les, el Teatro Colón de Buenos Aires, la Vlaamse Opera de Gant, el Teatro Real de Madrid, el Gran Teatre del Liceu de Barcelona, entre d'altres, i dirigida per mestres com Marc Minkowski, Kazushi Ono, Yannick Nézet-Séguin, Edward Gardner, Bertrand de Billy, etc.

Ibarra també ha fet diversos enregistraments per a segells com Deutsche Grammophon, Opus Arte, BBC, LSO, Dynamic o Naxos.

BRUNO RIBEIRO tenor

Bruno Ribeiro col·labora amb l'OBC per primera vegada en aquest concert.

Nascut a Portugal, Ribeiro va estudiar al Conservatori Nacional de Lisboa i, més tard, a Pretòria amb George Kok i a Johannesburg amb Emma Renzi, debutant en rols com el d'Alfredo a *La Traviata* i el comte Almaviva a *El barber de Sevilla*.

Bruno Ribeiro ha guanyat concursos com Operalia a Madrid, Enrico Caruso a Milà i Francesc Viñas a Barcelona i ha cantat en els millors escenaris: Òpera de Michigan, teatres Regio de Torí i Carlo Felice de Gènova, Festival St. Margarethen, el seu primer Alvaro de *La forza del destino*, Tosca i Don Carlos al Regne Unit, *Il corsaro*, al Festival Verdi de Parma, *Lucrezia Borgia*, a l'Òpera de Munic, *I Capuleti e i Montecchi* a Dublín i *Roberto Devereux* a Minnesota, etc.

En concert ha cantat, entre d'altres, la *Missa de la Coronació* de Mozart a Bari i *Stabat Mater* de Rossini a Roma. Compromisos recents l'han portat a interpretar *Madama Butterfly* a La Haia i Àmsterdam, *Adriana Lecouvreur* a Nàpols i *Carmen* al Festival de Jennersdorf, Àustria.

MICHELE PERTUSI baix

Michele Pertusi col·labora amb l'OBC per primera vegada en aquest concert.

Guanyador d'un premi Grammy, Pertusi va néixer a Parma i ha actuat en les sales de concert i teatres lírics més importants del món: Òpera Nacional de París, ROH Convent Garden, La Scala de Milà, MET de Nova York, Festival d'Òpera Rossini a Pesaro, Acadèmia Nacional de Santa Cecília a Roma, i també a ciutats com Munic, Berlín, Zuric, Brussel·les, Madrid, Roma, Florència, Parma i Venècia.

Michele Pertusi ha treballat amb directors com Daniel Barenboim, Semyon Bychkov, Riccardo Chailly, Myung-Whun Chung, Colin Davis, Daniele Gatti, Vladimir Jurowski, James Levine, Zubin Mehta i Riccardo Muti. Dins dels compromisos de la temporada 2016/17 destaquen *Don Carlo* (Filippo II) al Teatre Regio de Parma, *Rèquiem* de Verdi amb la Simfònica de Londres, *Norma* al Reial de Madrid, *La Cenerentola* i *Don Pasquale* a l'Òpera de l'Estat de Viena, o *I Puritani* a l'Òpera de Zuric.

ORFEÓ CATALÀ Simon Halsey director

És un dels cors amateurs de referència del país, fundat el 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives per difondre el repertori coral català universal i vetllar per l'excel·lència de les seves interpretacions. Des del setembre del 2016 Simon Halsey n'és el director titular, substituïnt a Josep Vila i Casañas. Josep Buforn és el pianista del cor, que té la seu al Palau de la Música Catalana, Patrimoni Mundial de la UNESCO. L'Orfeó ha protagonitzat primeres audicions al nostre país d'obres com la *Missa en Si menor* de Bach o *Les estacions* de Haydn i l'han dirigit primeres batutes internacionals: R. Strauss, C. Saint-Saëns, P. Casals, Z. Mehta, F. Brüggen, M. Rostropóvitx, Ch. Dutoit, L. Maazel, D. Barenboim, S. Rattle i G. Dudamel, entre d'altres. El 2013 va debutar a la Konzerthaus de Viena, el 2014 va actuar a la Sala Gulbenkian de Lisboa, el 2015 al Royal Festival Hall de Londres i al Cadogan Hall, i el 2016 va fer una gira per Itàlia amb la Mahler Chamber Orchestra, dirigit per D. Gatti. El mes de maig del 2016 l'Orfeó va iniciar les celebracions del seu 125è aniversari amb un concert al Palau de la Música Catalana. Properament té previst un concert a Londres i una actuació en solitari a la Southwark Cathedral, a més de debutar al Festival Proms de la BBC.

L'Orfeó Català va col·laborar amb l'OBC per darrera vegada al març de 2016.

COR JOVE DE L'ORFEÓ CATALÀ Esteve Nabona director

Forma part de l'Escola Coral de l'Orfeó Català, amb seu al Palau de la Música Catalana, i està integrat per una seixantena de cantaires de 16 a 25 anys. Fundat el 1986 i dirigit per Conxita Garcia els primers anys, des del 2003 Esteve Nabona n'és el director i Pau Casan el pianista. Ha col·laborat amb orquestres com l'OBC, la Simfònica del Vallès, The Sixteen Orchestra, Ensemble Pygmalion, Orquestra Barroca Catalana, Ensemble Méridien i Orquestra de Cambra Terrassa 48, entre d'altres, amb directors com H. Christophers, R. Pichon i el nou director artístic dels cors de l'Orfeó Català, Simon Halsey. S'ha presentat arreu dels Països Catalans, a Espanya i a tot Europa. El 2010 va enregistrar el CD *Aigües de primavera* i el 2013 el CD *Rèquiems* de Mozart i de Fauré per a Columna Música. Darrerament ha participat en el Festival Extensión del Festival de Granada, al Festival Pedra Viva (Menorca) amb el *Carmina Burana* de Carl Orff, al Palau 100 amb el *Rèquiem* de Verdi al costat de l'Orfeó Català, la Simfònica de Londres i G. Nosedà, i al Cicle Coral Orfeó Català amb el programa *De la mort a la vida*, amb obres d'Allegri, Blow, Purcell i Elgar. L'Escola Coral de l'Orfeó Català rep el mecenatge de la Fundación Banco Santander.

El Cor Jove de l'Orfeó Català va col·laborar amb l'OBC per darrera vegada al març de 2016.

OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

NOVA
TEMPORADA
17/18

LA MÚSICA ENS TOCA

ANTONI WIT **director**
DANIEL MÜLLER-SCHÖTT **violantzel**
MARIA JOÃO PIRES **piano**
FRANK PETER ZIMMERMANN **violí**
MARC ALBRECHT **director**
NIKOLAJ ZNAIDER **violí**

SIMFONIA DEL NOU MÓN **DVORÁK**
L'EMPERADOR **BEETHOVEN**
QUADRES D'UNA EXPOSICIÓ **MUSSORGSKI**
AIXÍ PARLÀ ZARATHUSTRA **STRAUSS**
SIMFONIA NÚM. 4 **MAHLER**
LA INACABADA **SCHUBERT**
HEROICA **BEETHOVEN**
CONCERT DE VIOLÍ **TXAIKOVSKI**

...I MOLT MÉS!

ABONAMENTS A LA VENDA!

L'AUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

www.auditori.cat

L'Auditori és un
consorci de

Principals mitjans
patrocinadors

CATALUNYA
RÀDIO

